

Децата, сърцето на планетата

Вилма Антонова Негрова,

учител в ДГ №66 „Елица“ , Панчарево, София

Деца, планета ... Планета , деца!

Настояще, минало, бъдеще ...

Минало, настояще, бъдеще ...

Бъдеще, минало, настояще ...

Вихър, водовъртеж, движение,

кипеж .., но ... с пулс!

Живот, емоция, любов, надежда ...

Дете, сърце ...

Сърце .., дете!

Дете, сърце, любов ...

Любов, сърце, дете ...

Дете, сърце, любов ..!

Нашата любов .., нашите сърца .., нашите деца!

Пулсът на живота ни, любовта ни,

децата ни, без които нищо не е както трябва,

нищо не е същото, нещото не е пълно

и ... дали е осмислен животът ни!?

Ние сме деца на родителите си ..,

нашите малки деца ..,

нашите пораснали деца ..,

нашите внуци ..,

порасналите ни внуци...и...

...и техните деца...

Деца, деца, деца...

Ех .., ето го нашето щастие!

Нашият смисъл, нашата радост,

нашата любов, нашата надежда,

нашето минало, настояще, бъдеще ...

Дано да няма край сбъдването на нашите лелеяни надежди и мечти ...

Иначе какво са мечтите без туптящите детски сърчица на нашата планета?

Щастието е пълно! Щастието е навсякъде!

Тупти, тупти, тупти ...

Прелива... от нежност, от усмивки, от закачливост,

любопитство, откривателства, любов ...

Децата .., сърчицата .., пулсът на живота

и смисълът на планетата...